

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/181/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614200232
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3614200232.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa X. A., bytom Z., A. okružná XXX/XX proti odporcovi Provident Financial s.r.o., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 49, IČO 35 805 731, v konaní zastúpenému De minimis spol. s r.o., so sídlom Bratislava, Mateja Bela 6, IČO 36 868 949 o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske č.k. 4C/2/2014-211 zo dňa 30. októbra 2014, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 59,57 eur, k rukám De minimis spol. s r.o. do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie o návrhu navrhovateľa na začatie konania z dôvodu jeho späťvzatia podľa § 96 O.s.p. a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 185,69 eur, do 6 mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia. Rozhodnutie v časti o náhrade trov konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. s tým, že navrhovateľ späťvzatím návrhu procesne zavinil, že sa konanie muselo zastaviť a preto je povinný uhradiť trovy konania. Trovy konania odporcu pozostávajú z trov jeho právneho zastúpenia. Základná tarifná odmena za jeden úkon právnej služby je v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z. 61,87 eur. Vzhľadom k tomu, že predmetom konania je určenie neplatnosti dvoch zmluvných dojednaní, podľa § 13 ods. 3 citovanej vyhlášky sa tarifná odmena zvyšuje o 1/3, t.j. o 20,62 eur na sumu 82,49 eur. Odporcovi patria trovy právneho zastúpenia za úkony prevzatie a príprava zastúpenia - 82,49 eur, písomné vyjadrenie k veci samej - 82,49 eur, účasť na pojednávaní dňa 26.8.2014 - 82,49 eur a 3 x režijný paušál po 8,04 eur, t.j. 24,12 eur, náhrada za stratu času cestou na pojednávanie dňa 26.8.2014 za 8 polhodín po 13,40 eur v sume 107,20 eur a náhrada cestovných výdavkov na trase Bratislava - Partizánske a späť dňa 26.8.2014 v sume 85,43 eur /súd vychádzal zo vzdialenosti sídla právneho zástupcu žalovaného od miesta sídla súdu podľa internetového portálu www.bing.com/maps 130,2 km, spotreby použitého motorového vozidla 10,8 l/100 km, ceny pohonných hmôt podľa internetového portálu Slovenského štatistického úradu 1,343 eur/l a základnej náhrady 0,183 eur/km/. Odporcovi vznikli trovy právneho zastúpenia v sume 464,22 eur (3 x 82,49 eur + 24,12 eur + 107,20 eur + 85,43 eur). Vzhľadom k tomu, že právny zástupca odporcu je platiteľ DPH, zvyšujú sa podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky o daň z pridanej hodnoty 20% zo základu 464,22 eur, t.j. o sumu 92,84 eur. Trovy právneho zastúpenia odporcu predstavujú sumu 557,06 eur vrátane DPH. Vzhľadom na to, že navrhovateľ späťvzatím návrhu zavinil zastavenie konania, vzniklo odporcovi právo na náhradu trov konania v plnej výške. Súd však podľa § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodnutí o náhrade trov konania prihliadol na dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré odporcovi náhradu trov konania sčasti nepriznal. Dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú tak v okolnostiach tejto veci ako aj v okolnostiach na strane navrhovateľa. Okolnosti v danej veci, na ktoré súd prihliadol sú v tom, že navrhovateľ sa podaným návrhom síce domáhal určenia zmluvnej podmienky

v zmluve o spotrebiteľskom úvere za neprijateľnú a neplatnú a tiež určenia zmluvnej podmienky v zmluve o zabezpečení splátok úveru za neprijateľnú a neplatnú a preto sú odporcom vyčíslené trovy konania správne ale dôvodom vzniku tohto sporu bolo uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej si navrhovateľ zobral od odporcu úver vo výške 240 eur a následne uzavretie zmluvy o zabezpečení splátok úveru. Podľa vyjadrenia odporcu navrhovateľ už uhradil odporcovi sumu 165,96 eur, z čoho vyplýva, že v čase podania návrhu mal navrhovateľ do sumy 240 eur doplatiť sumu 74,04 eur a podľa vyjadrenia odporcu mal doplatiť do sumy 300,36 eur sumu 134,40 eur. Túto okolnosť, keď celá poskytnutá suma zo strany odporcu bola 240 eur, z ktorej už bola vrátená suma 165,96 eur, súd považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania odporcovi v sume 557,06 eur. V tejto veci ide o žalobu podľa § 80 písm. c) O.s.p. a nie o žalobu na plnenie, preto súd tieto okolnosti pri rozhodnutí o náhrade trov konania nemohol zohľadniť podľa § 150 ods. 2 O.s.p.. Okrem toho sú tu aj okolnosti na strane navrhovateľa, ktorý je invalidným dôchodcom a zmluvu o úvere uzatváral aj z dôvodu, aby mal peniaze na lieky. Súd priznal odporcovi náhradu trov konania v rozsahu 1/3-iny, čo zo sumy 557,06 eur predstavuje čiastku 185,69 eur /557,06 : 3/. S prihliadnutím na okolnosti danej veci súd nepriznal odporcovi náhradu trov konania v 1/3-ine a na okolnosti na strane navrhovateľa v 1/3-ine. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť trovy právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu odporcu. Vzhľadom na výšku priznaných trov konania, s prihliadnutím na to, že navrhovateľ je invalidný dôchodca, súd určil podľa § 171 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľovi na zaplatenie náhrady trov konania lehotu v trvaní 6 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu do výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Žiada, aby odvolací súd prehodnotil, či neprichádza do úvahy postup podľa § 150 O.s.p.. Poukázal na to, že je invalidným dôchodcom s dôchodkom 285,- eur mesačne, býva s mamou, ktorá si pre nepriaznivý zdravotný stav vybavuje invalidný dôchodok. Náklady na bývanie spolu s inkasom hradí vo výške 150,- eur mesačne a náklady na lieky má 50,- eur mesačne. Zvyšok dôchodku minie na stravu. Navrhol preto, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že ani jednému z účastníkov neprizná právo na náhradu trov konania, prípadne, aby ho v tejto časti zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril odporca. Navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 59,57 eur. Uviedol, že navrhovateľ vo svojom odvolaní nenamieta žiadne pochybenie súdu prvého stupňa, len žiada, aby sa odvolací súd zaoberal aplikáciou § 150 O.s.p. na skutkový stav, ktorý opisuje až v odvolacom konaní. V konaní pred súdom prvého stupňa a ani v odvolacom konaní pritom neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali alebo aspoň naznačovali akékoľvek dôvody aplikácie § 150 O.s.p.. Len samotné tvrdenia navrhovateľa sú nedostatočné.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v napadnutom rozsahu /vo výroku uznesenia súdu prvého stupňa o náhrade trov konania/ bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania je potrebné ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Náhrada trov konania v prípade, že niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené, sa riadi citovaným ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p.. Podľa prvej vety tohto ustanovenia účastník, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, je povinný hradiť jeho trovy. Zavinenie zastavenia sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, t.j. podľa procesného výsledku. Zavinenie zastavenia konania môže spočívať napr. v tom, že bol podaný návrh na začatie konania vo veci, v ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, alebo v ktorej prebieha iné konanie, alebo že bol podaný návrh na začatie konania proti niekomu, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania a pod. Zavinením zastavenia konania je i späťvzatie návrhu na začatie konania.

V zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Uvedené zákonné ustanovenie dáva konajúcemu súdu možnosť vo výnimočných prípadoch nepriznať účastníkovi konania, ktorý má inak na to právo, celkom alebo sčasti náhradu trov konania. Zo znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprímeranej tvrdosti. Ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. pritom patrí medzi právne normy s relatívne neurčitou hypotézou, t.j. také ktorých hypotéza nie je stanovená priamo právnym predpisom, ale ponecháva súdu, aby podľa vlastného uváženia v každom jednotlivom prípade vymedzil hypotézu právnej normy sám, zo širokého, vopred neobmedzeného okruhu okolností. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významným z hľadiska aplikácie § 150 ods. 1 O.s.p. sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a podobne.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, v danej veci súd prvého stupňa správne pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., v zmysle ktorej má odporca právo na náhradu trov konania, keďže navrhovateľ späťvzatím svojho návrhu na začatie konania procesne zaviniť zastavenie konania. Súd prvého stupňa ďalej pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval aj ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. a náhradu trov konania, ktorá patrí odporcovi znížil z dôvodov hodných osobitného zreteľa až o 2/3. Za dôvody osobitného zreteľa pritom považoval okolnosti veci samej / navrhovateľ sa domáhal určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok za stavu, kedy už svoj dlh zo zmluvy v prevažnej miere uhradil/ ako aj okolnosti na strane navrhovateľa /invalidný dôchodca/.

Súd prvého stupňa teda pri rozhodovaní o náhrade trov konania, ktorá patrí odporcovi /§ 146 ods. 2 veta prvá O.s.p./ aplikoval aj ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., cestou ktorého náhradu trov konania priznávanú odporcovi znížil z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Navrhovateľ sa vo svojom odvolaní domáha opätovnej aplikácie uvedeného zákonného ustanovenia /§ 150 ods. 1 O.s.p./, z rovnakých dôvodov, ktoré použil pri rozhodovaní aj súd prvého stupňa a žiada tak o prehodnotenie rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ako už bolo uvedené, ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. patrí medzi právne normy s relatívne neurčitou hypotézou, a je preto vecou konajúceho súdu, aby s ohľadom na okolnosti každého jednotlivého prípadu určil sám konkrétnu hypotézu právnej normy, teda okolnosti, ktoré sú výnimočne dôvodom hodným osobitného zreteľa, pre ktorý celkom alebo sčasti nebude priznaná náhrada trov konania účastníkovi, ktorý má inak na ňu právo. Pokiaľ konajúci súd vymedzí túto hypotézu právnej normy § 150 ods. 1 O.s.p. správne, nemôže byť jeho rozhodnutie v rozpore so zákonom z dôvodu a to ani v prípade, že neboli vzaté do úvahy iné okolnosti, ktoré účastník považuje za podstatné. Odvolací súd by preto mohol úvahy súdu prvého stupňa pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. posudzovať len v prípade, že by tieto úvahy boli celkom zjavne neprímerané /napríklad by zohľadňovali skutočnosť, ktorá sa nijako k ustanoveniu § 150 ods. 1 O.s.p. nevzťahuje/. Len v takom prípade by bol naplnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. /rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci/ a tiež dôvod na zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. /súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav/. V danej právnej veci však o taký prípad nejde. Súd prvého stupňa určil hypotézu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré odporcovi sčasti 2/3 nepriznal náhradu trov konania považoval opísané okolnosti veci samej ako aj opísané pomery navrhovateľa ako účastníka povinného k náhrade trov konania. Takéto určenie hypotézy právnej normy § 150 ods. 1 O.s.p. je celkom primerané, zodpovedá ustálenej súdnej praxe aplikácie uvedeného zákonného ustanovenia a za rovnako primerané považuje odvolací súd aj určenie miery, o ktorú súd prvého stupňa krátil odporcovi náhradu trov konania. Niet žiadneho zákonného dôvodu na týchto úvahách súdu prvého stupňa čokoľvek meniť.

Na základe týchto záverov a po zistení trov právneho zastúpenia navrhovateľa boli v napadnutom rozhodnutí vyčíslené súdom prvého stupňa v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, priznal proti navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 59,57 eur. Táto suma predstavuje trovy právneho zastúpenia odporcu v odvolacom konaní, konkrétne tarifnú odmenu 41,25 eur za písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa, 8,04 eur ako režijný paušál za tento úkon a 20 % DPH zo súčtu tarifnej odmeny a režijného paušálu /9,93 eur/. Trovy právneho zastúpenia boli vypočítané podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z., konkrétne tarifná odmena podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 2 písm. b) uvedenej vyhlášky /odmena vo výške 1/2 základnej tarifnej odmeny/, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky ako jedna stotina výpočtového základu pre rok, v ktorom bol úkon právnej pomoci vykonaný a daň z pridanej hodnoty podľa § 18 ods. 3 uvedenej vyhlášky. Povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania uložil odvolací súd navrhovateľovi k rukám právneho zástupcu odporcu podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Odvolací súd pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania nezistil dôvod aplikácie § 150 ods. 1 O.s.p. a to napriek skutočnosti, že odvolateľ - navrhovateľ je invalidný dôchodca a jeho jediným príjmom je invalidný dôchodok. Odvolací súd vychádzal z toho, že jediným dôvodom odvolania navrhovateľa bola snaha navrhovateľa o opätovnú aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. pre rozhodnutie o náhrade trov prvostupňového konania, hoci toto ustanovenie už z rovnakých dôvodov ako uplatnil navrhovateľ v odvolaní aplikoval súd prvého stupňa, v dôsledku čoho znížil odporcovi priznanú náhradu trov konania o 2/3. Navrhovateľ sa tak bez zrejmeého zákonného dôvodu /vid'. vyššie/ domáhal preskúmania rozhodnutia súdu prvého stupňa a je preto plne namieste, aby zaplatil odporcovi náhradu trov odvolacieho konania, ktoré dôsledkom toho vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.